

13 Φεβρουαρίου, 1991

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΨΑΡΑΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ ΚΕΝΤΡΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 380/89).

Φορολογία Εισοδήματος — Βάρος απόδειξης — Ο Έφορος ασκεί τις εξουσίες του μέσα στα πλαίσια του νόμου — Η φορολογούμενη εταιρεία είναι που οφείλει να δείξει το πραγματικό της εισόδημα.

5 Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η απόφαση επιβολής φορολογίας εισοδήματος στην αιτήτρια εταιρεία για τα έτη 1983-1985.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή αποφάσισε ότι:

10 Η εξεταζόμενη προσφυγή, κρινόμενη τόσο από τα γεγονότα καθώς και την ίδια την αγόρευση των δικηγόρων της αιτήτριας εταιρείας, είναι παντελώς αβάσιμη. Η αιτήτρια εταιρεία είναι που όφειλε να δικαιολογήσει και να δείξει το πραγματικό της εισόδημα και όχι ο Έφορος, ο οποίος έκανε κάθε τι το δυνατόν για να ασκήσει τις εξουσίες του στα πλαίσια του νόμου.

15 Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της φορολογίας εισοδήματος που επιβλήθηκε στους αιτητές για τα έτη 1983, 1984 και 1985.

20 Μ. Χριστοφόρου (Δνις) για Χρ. Δημητριάδη, για τους αιτητές.

Ε. Ιωσηφίδου (Κα.) για Γ. Λαζάρου, Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Αρτεμίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

5

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ: Η εξεταζόμενη προσφυγή είναι παντελώς αβάσιμη και ως εκ τούτου μη αποδεκτή. Το αποτέλεσμα αυτό κρίνεται ως αναπόφευκτο από απλή ανάγνωση των πραγματικών γεγονότων της υπόθεσης, καθώς επίσης και από την ίδια την αγόρευση των δικηγόρων της αιτήτριας εταιρείας, της οποίας το εισόδημα προέρχεται από την εκμετάλλευση του εστιατορίου και κέντρου αναψυχής στο δημοτικό κήπο Λεμεσού.

10

Στις δηλώσεις εισοδήματος για τα έτη 1983, 1984 και 1985 η αιτήτρια, βάσει λογαριασμών και προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος της, δήλωσε πως είχε ζημιές £430, £1,603 και £2,757 για τα αντίστοιχα έτη. Ο καθ' ου η αίτηση, Έφορος Φόρου Εισοδήματος, δεν αποδέχτηκε τις πιο πάνω δηλώσεις και επέβαλε φορολογία ύψους £12,846.42, £11,181.66 και £6,664.68. Η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση στην πιο πάνω φορολογία, μέσω του ελεγκτή της, με τον ισχυρισμό πως αυτή ήταν υπερβολική και αυθαίρετη. Για την εξέταση της ένστασης ο Έφορος ζήτησε με επιστολή του από την αιτήτρια να παρουσιάσει τα λογιστικά της βιβλία και δικαιολογητικά που αφορούσαν την περίοδο 1.1.85-31.12.85 και ειδικότερα καταστάσεις τραπεζικών λογαριασμών, αποδείξεις καταθέσεων και στελέχη βιβλιαρίων επιταγών, βιβλία ταμείου, τιμολόγια και αποδείξεις που αφορούσαν αγορές, πωλήσεις και έξοδα εμπορικών της πράξεων, καταστάσεις απογραφής τελικού αποθέματος και βιβλία στα οποία καταχωρούνται τα δικαιώματα του ΚΟΤ και σχετικά έγγραφα παραγγελιών.

20

25

30

Στις 25.10.88 η αιτήτρια παρέδωσε ορισμένα από τα πιο πάνω στοιχεία τα οποία όμως διεφάνη πως ήσαν ανεπαρκή. Ειδικότερα, δεν είχαν δοθεί οι καταστάσεις τραπε-

35

5 ζικών λογαριασμών, αποδείξεις καταθέσεων και στελέχη βιβλιαρίων επιταγών των λογαριασμών της αιτήτριας. Τόσο ο διευθυντής της, όσο και ο ελεγκτής, δικαιολογώντας τις πιο πάνω παραλείψεις ισχυρίστηκαν ότι δεν υπήρχαν τέτοια στοιχεία γιατί όλες οι πληρωμές γίνον-
10 ντουσαν σε μετρητά. Υποδείχτηκε όμως σε αυτούς ότι ο Έφορος είχε στα χέρια του συγκεκριμένα αποδεικτικά έγγραφα που αποδείκνυαν πως έγιναν πληρωμές με επιταγές, τις οποίες και τους παρουσίασε. Μετά από αυτό στις
15 22.11.88, ο διευθυντής της εταιρείας Νίκος Ψαράς, συνοδευόμενος από τον ελεγκτή του, παρέδωσε στον Έφορο δύο καταστάσεις προσωπικών τραπεζικών του λογαριασμών και δύο στελέχη τραπεζικών επιταγών. Από αυτά διαπιστώθηκε ότι γινόντουσαν καταθέσεις οφειλών προς
20 την εταιρεία στον προσωπικό λογαριασμό του κ. Ψαρά. Συγκεκριμένα, στις 10.11.85 κατατέθηκε στο λογαριασμό του ποσό £8,511.12, για το οποίο ο κ. Ψαράς παραδέχτηκε ότι ήταν εισπραξη από τον Δήμο Λεμεσού για τη φιλοξε-
25 νία ξένων συγκροτημάτων κατά τη διάρκεια διαφόρων εκδηλώσεων στη γιορτή του κρασιού. Πέρα από το πιο πάνω ποσό υπήρχε ακόμα ένα, ύψους £7,725, ενώ παράλληλα ο Έφορος είχε και αποδεικτικά στοιχεία από το Δήμο Λεμε-
30 σού πως ο τελευταίος πλήρωσε με επιταγή στον κ. Ψαρά και άλλο ποσό προς όφελος της αιτήτριας εταιρείας. Ο ίδιος ο κ. Ψαράς δήλωσε στον Έφορο ότι δεν είχε άλλη πηγή εισοδήματος εκτός από την αμοιβή του ως σύμβουλος διευθυντής της αιτήτριας εταιρείας, οι δε πιο πάνω πληρωμές που γινόντουσαν προσωπικά στον κ. Ψαρά, όπως παραδέχτηκε ο ίδιος, ήταν προς όφελος της εται-
35 ρείας.

Πρόσθετα με τα πιο πάνω, η αιτήτρια δεν τηρούσε κανονικά βιβλία, στα οποία να καταχωρούνται οι εισπράξεις και απολαβές και ενόψει των πιο πάνω αναμφισβήτητων στοιχείων, οι παρουσιασθέντες λογαριασμοί της κρίθηκε
35 πως δεν έδειχναν την πραγματική εικόνα του εισοδήματος της. Ο Έφορος για να διαπιστώσει το εισόδημα της εταιρείας προέβη σε δειγματολογικό έλεγχο ο οποίος απέδειξε ότι τα βιβλία της δεν ετηρούντο κανονικά και δεδομένου ότι οφειλές προς την εταιρεία κατατίθεντο στον προσωπι-

κό λογαριασμό των διευθυντών της, ζήτησε από αυτούς να προβούν σε πλήρη αποκάλυψη των προσωπικών τους λογαριασμών με τράπεζες. Παρά τις αλλεπάλληλες όμως υπενθυμίσεις του τόσο προς τον λογιστή τους, και τους ίδιους, τα στοιχεία αυτά δεν παρουσιάστηκαν.

5

Με τα δεδομένα αυτά ο Έφορος προχώρησε στον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματος και του πληρωτέου φόρου βασιζόμενος στα στοιχεία που είχε ενώπιόν του και τις έρευνες που ο ίδιος έκαμε.

Στη γραπτή αγόρευση των δικηγόρων της αιτήτριας προβάλλονται αδύνατοι ισχυρισμοί και εισηγήσεις που ενισχύουν ουσιαστικά την ορθότητα της απόφασης του Εφόρου. Χαρακτηριστικά παραθέτω το εξής απόσπασμα (από τη δεύτερη παράγραφο της γραπτής αγόρευσης των δικηγόρων της αιτήτριας).

10

15

"Περαιτέρω υποστηρίζει ότι οι υπολογισμοί των καθ' ων η αίτηση βασίστηκαν πάνω σε λανθασμένα κριτήρια που σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να δείξει το πραγματικό εισόδημα του Αιτητή και που σαν αποτέλεσμα έχει την επιβολή σ' αυτόν άδικης φορολογίας."

20

Περαιτέρω να αναφέρω ότι είναι η αιτήτρια εταιρεία που όφειλε να δικαιολογήσει και να δείξει το πραγματικό της εισόδημα και όχι ο Έφορος, ο οποίος εν πάση περιπτώσει στην κρινόμενη υπόθεση έκαμε κάθε τι το δυνατό για να ασκήσει τις εξουσίες του μέσα στα πλαίσια του νόμου.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος της αιτήτριας εταιρείας.